

רחל מרחלת על כל העולם

ממלאי המקום

לא אחוז שומעים אותם אומרים כי מרוב עבודה, שאינה נגמרת אצלם מעור לם, הם פשוט לא מספיקים לראות את האשה והילדים, שלא לדבר על דברים אחרים — חשובים לא פחות — כמו תחביבים וכיוצא באלה.

לא אחת רואים אותם מוסעים במכוני ניותיהם המייוחדות, בשעות הלילה המאוחרות, כשעיניהם אדומות ממאמץ, ורק הנהג האישי שלהם יודע מאין הם באו, ו/או לאן הם הולכים.

מאז ד"ר מרננס, ועוד לפניו, לא הצליח איש מעמיתיו להדביק את רמת הישגיו בכל הקשור בבנות המין היפה. אבל בכל זאת יש כאלה המוכנים להישבע, כי אם שני העמיתים האלה שלו מצמיה השלטון, שעליהם אני הולכת לספר לכם, ימשיכו בקצב הנוכחי, הם אולי לא יגיעו לרמה של אלוף-האקרוזמה הנווה, אך אין ספק שקרוב מאוד אליו הם כבר הגיעו.

אז ככה, איש-צמרת (וכשאני אומר צמרת, אני מתכוונת לצמרת) א' הכיר את האשה הנוכחית בחייו, שהיא אמנית ידועה מאד בתחומה, במסיבה חברתית רגילה, מאלו שהיא פוקדת לעיתים מזומנות. מאז פרחת ביניהם האהבה, והיא מוסיפה לבלבב זמן רב. אלא שלא נראה שהאיש מתכוון ב-

איזה-שהוא שלב בעתיד לוותר על מישהו פחתו למען האמנית הצעירה-יחסית, אף שלאחרונה הוא רואה אותה יותר מאשר את אשתו, למשל, ואף שלגברת אין, כידוע, שום התחייבויות משפחתיות.

איש-צמרת ב' הכיר את גברת-ליבו שלו, הנוכחית במיסרת עבודתה, גם אשת-רוח זו ידועה מאד בתחומה, ש-איננו אומנם תחום האמנות הצרופה, אבל בכל-זאת. היא, לעומת גבירתו של צמרת א', כבר מזמן לא צעירה, אבל ליאהבה, כמאמר חז"ל, אין גיל.

כל-כך, עד שלאחרונה, כאשר אושפזה הגברת בבית-החולים בשל עניין כלשהו, הסבירו מקורביו של צמרת ב' כי האיש נראה מודאג יותר בנידוק באותם ימים. ובכן, אין מקום לדאגה. בצמרת השלישית, טון הישראליות מלבגים פירחי-האהבה בכל ציבועי הקשת, לקראת האביב, ומורכבים שוב כי אין כמו לב צעיר ופתוח לריענון הזיכרון. זה שלפחות לאחד מי אנשי-הצמרת א' וב' דנו יש בבית אשה שעולה על האחרת כמה עשרות מונים, אם לא מאה — זה כבר באמת לא חשוב. לנובלס אובלי? או לא?

מי ינחם את אורלי?

רגע, רגע, לא להתנפל. אורלי מסתדרת לבד. כשעה לאחר שהגיעה לארונה הדיעה המצערת, נראתה אורלי עוזבת את השטח בתברתם של שני גבראים צעירים לעניין. או אתם יכולים להתפורר, את הניחומים שלה היא תומאם כבר לבד.

חבורת היפהפיות ישרה לה לתומה סביב שולחן מרכזי בקפה אכסודוס בתל-אביב. את עיניהם של שוחרי-הטרף הקבועים של המקום לכדה דמותה של היפהפייה הצעירה אורלי ג'ר, מנהלת-השבועות במיקצור עה.

שוחרי-הטרף ידעו, ומי שלא ידע — שמע — שידידה האישי הצמוד-לאחרונה של אורלי, בני טוכטרמן, נסע יום קודם-לכן לדרום-אפריקה, וכולם כאחד חיפשו אחר הרגע המתאים לעלות לרגל אל שולחנה ולנסות איזה חיזור צעיר על אורלי הקטנה.

אורלי, מצידה, גילתה התנגדות חזיתית מוחצת. היא הסבירה לכל מי שהיה רק מוכן לקבל הסברים. כי היא מאוהבת לי גמרי בחבר שלה, ונשבעה לשמור לו אמנים, וכן הלאה כלשון הפיזימון המוכר. אך לפתע הגיע למקום אילי-הבשר נחמיה להוביץ. הוא הצטרף לשולחן היפהפיות ואז סיפר, כבדרך-אגב, כי אש-

לחוביץ עם טי?

מיכאל טוכטרמן — מי נסע

חגיגת חתונה בחמישה המשכים

למרות קריאתו הנרגשת של שר-האוצר, יהושע רבינוביץ, להדק את החגורה ומה שיותר מהר, עסקו השבוע רבים מראשי המדינה ועוד רבים וטובים דווקא בפיתוח אבומיהם. כדי להכין מקום להררי המטעמים ומיני התרגימא. את הדבר הזה עשה להם יהודי ירא-שמים ושומר-מיצוות, עבדקן וחבוש-כיפה, הידוע בכך שכל מה שהוא עושה — הוא עושה בגדול. היה זה איל-השטי-חיים, בעל מיפעלי טכסטיל קיסריה, נצרת ונתיבות — אברהם שפירא.

וכל-כך למה? פשוט מאד. אברהם שפירא ראה השיא השבוע, בשעה טובה ומוצלחת, את בתו חוה לאיש. היתה זו החתונה הגדולה ביותר שנערכה בישראל מזה אלפי שנים. החתונה נמשכה חמישה ימים, וחמישה לילות, ונערכה באולמות שונים, לפי רוח העניין.

ביום הראשון התקיימה חתונה לדתיים בלבד, באולמות נפרדים לגברים ולנשים. ביום השני והשלישי התקיימה חתונה לכבודם של ראשי-השלטון, פקידי-מדינה ונכבדים שונים. בימים הרביעי והחמישי התקיימה חתונה לידידים, ולסתם עמך שהוזמנו לנצל את ההזדמנות ולאורך את חגורותיהם, המהודקות בשאר ימות השנה.

מה אגיד לכם, הלילה השני והשלישי היו המעניינים מכולם. בלילות אלה באה לידי ביטוי מושלם שליטתו של אברהם שפירא בידיע החשוב הנדרש מאיש-עסקים מצליח: את מי לא להושיב עם מי.

אילו נערכו צילומי-אוויר של אולם החתונה גילטון בתל-אביב, בשיאה של השימחה, ניתן היה לקבל תמונה מדוייקת על טיב היחסים השוררים בצמרת הכלית של המדינה.

כן, למשל, ישב נגיד בנק-ישראל משה זנבר הרחק ככל האפשר משר-האוצר לשעבר פינחס ספיר; ראשי בנק הפועלים ישבו רחוק ככל האפשר מראשי בנק לאומי ודיסקונט, וראשי התעשיינים הוכיחו שוב כי אכן, יש ברירה, וישבו הרחק מראשי חברת-העובדים.

המחתן, אברהם שפירא עצמו, ניראה מאושר למדי, למרות ששניים מתוך שלושת מיפעליו סגורים. אולי גרמא לכך הן עובדה שבתו, הריבה הכשרה חוה, מצאה חתן הדור בדמות בנו של יהלומן בלגי גדול.

ואולי זהו המקום לרענון את זיכרוננו המשותף. לפני כשנתיים קראתם, בוודאי, מעל דפי מדור זה, כיצד הטיס אברהם שפירא הנ"ל על חשבונו פקיד-השומה בכ"ר, פקיד-ממשלה ועוד כמה-יזכמה יש-

מחתן שפירא הכל בגדול

ראלים מביא-תועלת ללונדון, אך-דורק כדי שיוכלו להשתתף בשימחת נישואי בנו, שנערכו שם.

שפירא עצמו היה מספר, בהלצה, כי כשהיה גמיש דו"ח למס-ההכנסה, היה כולל בסעיף-הוצאות גם את נסיעותיה של אשתו לחו"ל. כאשר נתבקש למסור דין-וחשבון מפורט על כך, הסביר לפקיד-השומה: אני יהודי דתי, וככזה אני חייב להתייחד עם אשתי בכל ליל-שבת. לכן, עצם העובדה שאני לוקח אותה איתי לחו"ל היא בבחינת הוצאה.

על כך אמר לו פקיד-השומה שהוא מסכים להכיר בנסיעותיה של האשה לחו"ל כהוצאות פטורות ממס, בתנאי שבכל פעם ששפירא ייסע לחו"ל, הוא יקח גם את אשתו איתו. שפירא הודיע מייד שהוא מוכן לשלם את כל המיסים.

מכאן אתם יכולים להבין בעצמכם, ש צדק מי שאמר כי מס-ההכנסה גם הוא מין אלהים קטן.

אהבה חיה ומתגוררת באוסטרליה

חתן ברזילי אהבה-ביריבוע

רותי למדה בטכניון בחיפה ואילו אמנון, כידוע, גר בתל-אביב. המרחקים עייפו את תם, וכך הם היו נפרדים, וחוזרים, וכולי. ואז, ביום-חורף מפתיע לפני כשבועיים, החליטו להתחתן. את מועד הנישואין קבעו דווקא לשבוע הראשון של פסח. הם מיהרו לספר לכולם, ואפילו התחילו להתרגש. אלא שכאן התערב גורם בלתי-צפוי. אהבה, לא, לא מה שאתם חושבים, אלא דווקא אחותה של רותי, ששמה אהבה, המתגוררת באוסטרליה ונמצאה באותה שעה בביקור בארץ.

וכך אמרה אהבה לשניים: אם להתחתן, אז למה לא בעת, כשאני עדיין כאן? שאלו עד מתי היא כאן, ואמרה: עד השבוע הבא. זה לא היה כל-כך בתוכנית, אבל בכל-זאת אמרו לה: טוב, אם תקחי על עצמך את אריגון החתונה, נתחתן כבר בי שבעה הבא.

אהבה לא התעצלה. השיגה פרוטקציה אצל הרבנים, ותוך שבוע ימים קצרצר מצאו עצמם רותי ואמנון נשואים כדת משה וישראל ומאשרים מה, כאמור. רואים מה מסוגלת לעשות אהבה-בריי-בוע?

אני מצטערת. באמת מצטערת, לבשר לכן את הבשורה הבאה. ואתן יכולות לי-האמין לי. כי אמנון ברזילי, הכתב החתיך ור החבוב של הארץ לענייני הסתדרות, פרש ביום החמישי שעבר — סופית, נקווה — ממועדון-הרווקים הארצי, והצטרף לנשור איס. ולא להאמין, יש לו עוד ההעזה לי הכריז בקול-יקולות שהוא מאושר מזה. אמנון התחתן לו בטכס צנוע, שנערך ברבנות בתל-אביב בחוג המשפחה המצומצם, עם בחורה בשם רותי איוזנברג, שהיא חוקרת-פיזיולוגיה במיקצועה.

סיפור-האהבה בין אמנון לרותי ולהיפך נמשך לסירוגין איזה ארבע שנים, כשהם בכל פעם נפרדים, ומייד אחר-כך שבים זה אל זה. כשהם הכירו לראשונה, זה היה בגיק, ללמדכם שבכל-זאת יש טעם לבחוב שעות במקום הזה. היא פשוט ישרה בשולחן סמוך לשולחנה, והוא החליט עליה-מקום ש הוא רוצה את מיספר-הטלפון שלה, וגם אמר לה את זה. אז מה היא כבר יכלה לעשות נגד אחד שנראה כמוהו? ואז התחיל להיות להם קצת קשה. כי